

Цитування:

Місяк О. В. Генеза вуличної фотографії в контексті специфіки цифрової доби. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2024. № 3. С. 83–89.

Місяк Олег Володимирович,
аспірант Київського національного
університету культури і мистецтв,
<http://orcid.org/0009-0005-8172-1567>
oleg.misiak@gmail.com

Misyak O. (2024). Genesis of Street Photography in the Context of the Specificity of Digital Age. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 3, 83–89 [in Ukrainian].

ГЕНЕЗА ВУЛИЧНОЇ ФОТОГРАФІЇ В КОНТЕКСТІ СПЕЦИФІКИ ЦИФРОВОЇ ДОБИ

Мета статті – виявити особливості розвитку жанру вуличної фотографії у контексті тенденції цифровізації. **Методологія** дослідження. Застосовано логіко-аналітичний, предметно-аналітичний, системно-аналітичний, типологічний та історико-культурний метод, а також метод культурологічного аналізу з метою комплексного та об'єктивного дослідження проблематики розвитку жанру вуличної фотографії. **Наукова новизна.** Досліджено жанр вуличної фотографії крізь призму особливостей цифрового фото; проаналізовано вплив сюрреалізму, документального кіно та гуманістичних тенденцій фотомистецтва на жанр вуличної фотографії; простежено розвиток жанру вуличної фотографії в історичній ретроспективі і на сучасному етапі в контексті тенденції цифровізації; введено на наукового обігу маловідомі іншомовні джерела культурологічного характеру. **Висновки.** Основними характеристиками цифрової фотографії є пластичність (здатність інтегруватися в інші медіа, тісні зв'язки та взаємодія між фотокамерою, мобільними телефонами та соціальними мережами в контексті процесу обміну фотографіями) та повсюдність мобільних пристроїв (можливість легко зробити фото за допомогою мобільної камери), що зумовлюють специфіку творчого мислення сучасної людини та впливає на трансформацію жанру вуличної фотографії. Дослідження виявило, що основними чинниками впливу на розвиток вуличної фотографії в цифрову добу є: поява смартфонів, соціальні медіа та онлайн-обмін, беззеркальні камери та додаткові функції, штучний інтелект і обчислювальна фотографія. Повсюдність цифрових пристроїв та їх взаємозв'язок з різноманітними медіа суттєво трансформують жанр, який протягом історії розвитку вирізнявся значною реакцією на внутрішні (документальний стиль, сюрреалізм, гуманізм та ін.) і зовнішні втручання (наприклад, культура споживання, популяризація інших жанрів фотографії, відсутність контролю). На сучасному етапі розвитку жанру вуличної фотографії основним фактором впливу є повсюдність цифрового фото - доступ до камери та урбаністичного простору створюють передумови для творчості в жанрі вуличної фотографії поступово призводить до нівелювання кордонів між професійною та аматорською фотографією. Тяжіння жанру вуличної фотографії до документалістики або художності зумовлено авторським підходом конкретного фотографа, стилем, який він наслідує, специфікою середовища та технічних засобів. Завдяки величезній кількості фотообладнання, цифрова доба змінює вуличну фотографію, створюючи нові тенденції та впливаючи на органічний розвиток традиційних рис жанру, а його адаптивна природа дозволяє говорити про подальші трансформаційні процеси, відповідно до розвитку соціокультурного простору.

Ключові слова: вулична фотографія, цифрові технології, гуманізм, сюрреалізм, документальне кіно, цифрова фотографія.

Misyak Oleh, Postgraduate Student, Kyiv National University of Culture and Arts

Genesis of Street Photography in the Context of the Specificity of Digital Age

The purpose of the article is to reveal the peculiarities of the development of the genre of street photography in the context of the digitalisation trend. **Research methodology.** The logical-analytical, subject-analytical, system-analytical, typological and historical-cultural method, as well as the method of cultural analysis, were applied in order to comprehensively and objectively study the problems of the development of the genre of street photography. **Scientific novelty.** The genre of street photography is studied through the prism of the features of digital photography; the influence of surrealism, documentary cinema and humanistic tendencies of photo art on the genre of street photography is analysed; the development of the genre of street photography is traced in historical retrospect and at the present stage in the context of the digitalisation trend; little-known foreign language sources of a cultural nature were introduced into scientific circulation. **Conclusions.** The main characteristics of digital photography are plasticity (the

ability to integrate with other media, close connections and interactions between the camera, mobile phones and social networks in the context of the photo sharing process) and the ubiquity of mobile devices (the ability to easily take a photo with a mobile camera), which the specifics of the creative thinking of a modern person and affects the transformation of the genre of street photography. The study found that the main factors influencing the development of street photography in the digital age are: the emergence of smartphones, social media and online sharing, mirrorless cameras and additional functions, artificial intelligence and computational photography. The ubiquity of digital devices and their relationship with various media significantly transforms the genre, which throughout its history has been characterised by a significant reaction to internal (documentary style, surrealism, humanism) and external interventions (for example, consumer culture, popularisation of other genres of photography, lack of control). At the current stage of the development of the genre of street photography, the main influencing factor is the ubiquity of digital photography – access to the camera and urban space create prerequisites for creativity in the genre of street photography, which gradually leads to the levelling of boundaries between professional and amateur photography. The gravitation of the genre of street photography to documentary or art is determined by the author's approach of a particular photographer, the style he follows, the specifics of the environment and technical means. Thanks to the huge amount of photo equipment, the digital age is changing street photography, creating new trends and influencing the organic development of traditional features of the genre, and its adaptive nature allows us to talk about further transformational processes, in accordance with the development of the socio-cultural space.

Keywords: street photography, digital technologies, humanism, surrealism, documentary film, digital photography.

Актуальність дослідження. Вулична фотографія розвивалася протягом багатьох десятиліть в контексті соціокультурних трансформацій та відповідно до особливостей технологічного прогресу. Перші десятиліття ХХІ ст. відкрили нову еру вуличної фотографії, сформовану прогресом у технологіях камери та динамікою розвитку громадських місць. Доступ до високоякісних камер і широке використання мобільних пристроїв зробили фотографію доступнішою для більшої аудиторії. Безпосередність і зручність цифрової фотографії пришвидшили процес навчання, дозволяючи фотографам експериментувати, вчитися та вдосконалювати свої навички в реальному часі. Динаміка розвитку жанру вуличної фотографії на сучасному етапі зумовлює необхідність її дослідження з позицій сучасної культурології в контексті особливостей цифрової доби.

Аналіз публікацій. Науковий інтерес до різноманітних аспектів цифрової фотографії та спроби теоретизувати основні тенденції її розвитку протягом останніх років швидко зростає, що відповідає динаміці урізноманітнення практики фотомистецтва в цифровому суспільстві. Міждисциплінарність проблематики засвідчує значна кількість наукових праць, в яких аналізуються різноманітні аспекти означеного питання. Серед останніх досліджень та публікацій варто згадати статті О. Кожевнікова «Дослідження цифрових фотозображень з метою виявлення ознак монтажу» [4], Ю. Канарика та Я. Панькової «Цивільно-правова охорона фотографічних творів як об'єктів авторського права» [2]; підходи і методи до вивчення цифрової фотографії і відеозйомки для потреб різних типів освітніх установ і закладів освіти

розглядають Ю. Дятлов та О. Пустовий [1]; філософське осмислення важливих аспектів людського буття, що пов'язані з поширенням фотографії в сучасному суспільстві здійснюють С. Повторєва та О. Чурсінова у статті «Феномен фотографії в контексті методології постструктуралізму» [5]; з'ясуванню з'ясуванні специфічних рис пост-фотографії та пост-філософського пошуку смислів у фотографічному зображенні присвячено публікацію М. Кириченко «Пост-фотографія як пост-філософія: «photographic evangels» [3] та ін. Проте специфіка вуличної фотографії в сучасному цифровому суспільстві лишається недостатньо дослідженою.

Мета дослідження – виявити особливості розвитку жанру вуличної фотографії у контексті тенденції цифровізації.

Виклад основного матеріалу. Вулична фотографія, як мистецький жанр, існує вже більше століття, розвиваючись зі змінами в технологіях, мистецтві та культурі. За своєю суттю вулична фотографія фіксує відверті моменти повсякденного життя в громадських місцях, набувши статус важливої частини візуальної оповіді та документальної фотографії. Вулична фотографія може бути цінним інструментом у дослідженні унікальної ідентичності та культури регіонів і громад, особливо в часи соціального зростання та боротьби.

Вулична фотографія — це жанр, виникнення якого безпосередньо пов'язано з виникненням фотографії. Суть того, що зараз відомо як «вулична фотографія», полягає в «імпульсі робити відверті знімки в потоці повсякденного життя» [14, 9]. За словами дослідників, вулична фотографія – це «неперервана традиція», що веде до винаходу

фотографії як такої, оскільки найперші фотознімки підпадають під поняття вуличної фотографії. У перші роки розвитку фотографії вулична зйомка не була особливо поширеною через громіздке обладнання. Однак поява портативної камери на початку 1900-х рр. дозволила фотографам знімати відверті моменти на вулицях. Піонери, такі як Е. Атже та А. Карт'є-Брессон у 1920-1930-ті рр. проклали шлях до сучасної вуличної фотографії, використовуючи ручні фотоапарати для зйомки повсякденного життя міста. У 1950-1960-ті рр. вулична фотографія процвітала завдяки появі швидших і доступніших фотоапаратів і плівки. Такі фотографи, як Р. Франк та Г. Віногранд, відобразили дух післявоєнної Америки, задокументувавши мінливий соціальний і політичний ландшафт країни. У 70-ті рр. ХХ ст. вулична фотографія стала більш інтроспективною, коли такі фотографи, як Д. Арбус та Л. Фрідлендер, досліджували у своїх роботах теми ідентичності та відчуження.

Вулична фотографія являє собою феномен, що робить художника залученим і водночас вільним та розкутим у своїх діях, відповідно, об'єктивним. На відміну від документаліста або фотожурналіста, вуличний фотограф вільний від керівних принципів, інструкцій або певних завдань, тому урбаністичне середовище стає ідеальним для цієї практики. Жанр вуличної фотографії став важливим засобом, що функціонує відповідно до власних принципів суб'єктивної фотографії, «сформулювавши баланс між коментарями і критикою, описом і записом, де значення були визнані «минуцями», як і люди на зображеннях» [7, 174-175].

На думку закордонних дослідників, вулична фотографія як досить суперечливий жанр з багатьма різноманітними значеннями «нагадує губку, що просочується найважливішими компонентами культури» [9, 11]. Власне вулична фотографія у її сучасному розумінні сформувалася в середині 60-х рр. ХХ ст., проте її джерела простежуються від моменту появи фотографії, а протягом подальшого шляху еволюції фотомистецтва вона інтегрувала в себе основні соціокультурні впливи. З моменту появи фотографії на її розвиток суттєво вплинув ряд рухів, зумовлених суспільно-політичними змінами, найбільш важливим з яких стали:

- пікторалізм (кінець ХІХ ст. – початок ХХ ст.): характеризується м'яким фокусом і живописною естетикою; фотографи-пікторалісти зазвичай знімали міське

середовище та повсякденне життя, фіксуючи вуличні сцени та відверті моменти;

- New Vision (1920-ті рр.): характеризується зосередженням на формальних елементах фотографії, таких як лінії, форми та візерунки (фотографи New Vision зазвичай експериментували з кутами та перспективами, щоб створити абстрактні та сюрреалістичні зображення);

- гуманізм (1930-ті рр.): характеризується зосередженістю на людських емоціях і досвіді (фотографи-гуманісти зазвичай фіксували відверті моменти людей у громадських місцях, висвітлюючи труднощі та радості повсякденного життя);

- документальний фільм (1930-ті рр.): характеризується зосередженістю на соціальних питаннях і політичних подіях; фотографи-документалісти фіксували переважно бідність, війну та соціальну несправедливість, використовуючи фотографію як засіб активації соціальної думки та соціальних змін;

- модернізм (1950-ті рр.): характеризується зосередженням на естетичних якостях фотографії, таких як світло, тінь і текстура (абстрактні та мінімалістичні зображення міського середовища);

- постмодернізм (1980-ті рр.): характеризується відмовою від традиційних традицій фотографії (іронія та гумор зображення використовувалися, щоб критикувати суспільство та оскаржувати ідею фотографічної правди) [14, 78].

Ці рухи не є взаємовиключними, і багато вуличних фотографів зазнали впливу багатьох рухів протягом своєї кар'єри. Проте кожен з них представляє окремий підхід до мистецтва вуличної фотографії та має значний вплив на жанр.

Ряд дослідників стверджують, що розвиток вуличної фотографії отримав значний імпульс завдяки сюрреалізму і може бути визначена як процес, що включає в себе ідеальну візуальну демонстрацію всієї концепції сюрреалізму [11, 153]. На думку М. Марієн, здатність фотографії репрезентувати когось або щось як одночасно присутнє і не присутнє є суттєвим фактом медіума, що «створює надприродну і психологічну напругу; з цієї точки зору фотографія – це хитрий двійник, зла копія, встановлена на реальному, що змушує замислитися. Оптичне подвоєння, яке фотографія робить краще, за будь-яке медіа, – стало центральним в художньому русі,

відомому як сюрреалізм» [15, 173]. Науковець пов'язує цей рух з жанром вуличної фотографії та з терміном Картьє-Брессона «вирішальний момент», що «залежить від сюрреалістичного акценту на сприйняття і уявлення в тому, що сюрреалістичне легко вривається в буденне життя» [15, 173], відповідно, акцент вуличної фотографії на моменті несе на собі відбиток сюрреалістичної відмінності – швидкої відмінності знаків сенсу, а не чіткого означення. С. Сонтаг також наголошує на тому, що найперші фотографії, які можна було б описати як «сюрреалістичні», були вуличними фотографіями, зробленими в 1850-ті рр. [16, 40].

Д. Блюменкранц стверджує, що історично вулична фотографія займала місце між мистецтвом і документальним кіно. У найзагальнішому розумінні вуличну фотографію найкраще можна описати як дослідження міського життя, приділяючи однакову увагу елементам людини та навколишнього середовища. Це може бути поодиноким, практично анонімним актом, або така, коли фотограф стає відомим і, можливо, сприймається як тимчасова присутність [10].

Впровадження гуманізму в фотографію означає включення людського досвіду в сцени, які знімає фотограф. В цілому гуманізм в фотографії – це засіб об'єднання мистецтва і соціального коментаря. Він полягає в тому, щоб надавати цінність людському досвіду і допомагати глядачу бути більш обізнаним. Ця концепція нагадує концепцію художників та візуальних художників, які малюють зображення, максимально наближені до оригіналу. «Гуманістична фотографія» особливо пов'язана з виставкою Е. Штайхена «Сім'я людини» та загалом із документальною традицією в цілому у післявоєнній Європі та Північній Америці, що збігається з розквітом гуманістичних соціальних і політичних організацій на початку середини ХХ ст. Проте, на думку Л. Бомон-Майє, «гуманістична фотографія» — це туманний термін, який вводить в оману — не існує формального гуманістичного канону чи школи гуманістичної фотографії [8, 11]. Натомість за роботою так званих «гуманістичних» фотографів стоїть негласна ідеологія: зосередженість на людині, її гідності та стосунках із повсякденним оточенням. Ці зображення часто створювалися в «неформальному, звичайнішому, іноді іронічному стилі, що знаходиться посередині між реалізмом та ідеалізмом, сентиментальний документальний образ. Отже, гуманізм можна

вважати ідеологією з фотографічними характеристиками, досить нечіткими, щоб застосовувати її заднім числом, наприклад, «на службі глобального капіталізму» [6, 5].

У сучасному теоретико-практичному дискурсі фотомистецтва поширеним є порівняння гуманізму або гуманістичної фотографії з вуличною фотографією. У вуличній фотографії близькість камери до об'єкта зйомки та елемент несподіванки працюють у тандемі, створюючи вражаюче та спонукаюче зображення [12, 1].

Кінець ХХ - перші десятиліття ХХІ ст. позначилися процесом масштабної цифровізації. Фотографія, як і інші культурні рухи та медіа, зазнала суттєвих трансформацій внаслідок цифровізації. Сучасні фотографи живуть у світі, де ідеї, фотографії та економічна складова легко перетинають будь-які національні та культурні кордони. Тотальна цифровізація світу призвела до незворотних змін у соціотехнологічних та соціокультурних сферах, змінивши світогляд та звички. Цікаву точку зору на цифрову фотографію представляє ? Гірш, який посилається на ідеї І. Канта про категоричні імперативи, що функціонують як передумова «для прогнозування кінцевої реальності – причин і принципів, які складають західне мислення» [13, 414]. Сьогодні зображення визначають поведінку, формують ідентичність і моду, а також формують людські спогади. Фотографії є невід'ємною частиною існування сучасної людини до такої міри, що життя перетворилося на набір зображень, створюючи плутанину між реальним і штучним. Таким чином, розваги, включаючи соціальні мережі, веб-сайти для обміну фотографіями та інші засоби масової інформації, є «основною системою відліку, через яку фільтрується досвід» [13, 414], і насправді є частиною тих імперативів, які визначають людську поведінку та звички.

Як частина середовища вулична фотографія також зазнала змін, і через повсюдний характер мобільних цифрових пристроїв багато вчених вважають цифрову революцію надзвичайно позитивним явищем, що посприяло переходу жанру на новий рівень, натомість деякі дослідники вже проголосили «смерть» жанру вуличної фотографії. Фундаментальна концепція фотографії ґрунтується на світлі, що закарбовує зображення на певному стику простору й часу. Варто зазначити, що цифрова революція змінила все старе уявлення про зображення, давши можливість не лише

визначати місце та час, але й керувати ними. Це можливо, тому що фотографії тепер записуються у дуальному коді та можуть бути збережені для будь-якого майбутнього пошуку [13, 414].

Найзначнішим технологічним зрушенням у вуличній фотографії за останні десятиліття стала поява смартфонів. Завдяки камерам, що постійно вдосконалюються, компактним розмірам і постійному підключенню, смартфони демократизували фотографію та дозволили будь-кому знімати та ділитися вуличними сценами з будь-якої точки світу. Для професійних вуличних фотографів смартфони пропонують новий рівень спонтанності та обережності, дозволяючи їм зливатися з натовпом і фіксувати відверті моменти, які можна втратити за допомогою більшої та помітнішої камери.

Іншим великим впливом цифрових технологій на вуличну фотографію стало поширення соціальних медіа та платформ для обміну в Інтернеті. Від Instagram та Facebook до Flickr і 500px, ці платформи створили нові можливості для вуличних фотографів, щоб продемонструвати свласні роботи, спілкуватися з аудиторією та створювати нові бренди. У свою чергу вони зумовили і виникнення нових проблем, що пов'язані з конфіденційністю, авторським правом і автентичністю, а також тиском створювати контент, оптимізований для лайків і розповсюджень, змістивши акцент з художньо-естетичних якостей.

Для вуличних фотографів, які віддають перевагу контролю та якості спеціальної камери, поява бездзеркальних камер змінила правила гри. Завдяки своїм компактним розмірам, безшумним затворам і розширеним функціям, таким як автофокус з розпізнаванням очей і вбудована стабілізація зображення, бездзеркальні камери пропонують новий рівень гнучкості та продуктивності для вуличної фотографії. Вони також пропонують можливість перегляду експозиції та глибини різкості в режимі реального часу, що полегшує композивання та зйомку ідеального кадру в ситуаціях, що швидко змінюються.

Ще одна сфера, де цифрові технології трансформують вуличну фотографію, – це штучний інтелект і комп'ютерна фотографія. Від автоматичного розпізнавання сцени та виявлення обличчя до розширеного шумозаглушення та обробки HDR, ці технології дозволяють створювати приголомшливі зображення навіть у найскладніших умовах освітлення. Однак вони

також викликають питання про роль фотографа в творчому процесі та межі між покращенням і маніпуляцією.

У багатьох відношеннях розвиток цифрових технологій демократизував вуличну фотографію та зробив її доступнішою для широкого кола людей. Однак це також поставило під сумнів традиційну роль вуличного фотографа як досвідченого спостерігача та літописця міського життя.

Завдяки технологічному прогресу та соціально-культурним змінам багато практик, які вважалися фіксованими та незмінними, тепер стали більш гнучкими [9, 28]. Іншими словами, представники сучасного суспільства фіксують повсякденне життя в громадських місцях і певні незвичайні події за допомогою своїх мобільних телефонів, стаючи справжніми фотографами-практиками з точки зору фотожурналістики, документальної та вуличної фотографії. Сьогодні будь-який момент можна записати, надіслати через соціальні мережі та поділитися з мільйонами, але, якщо стан документальної та фотожурналістики сьогодні стає нестабільним і хитким, то вулична фотографія апіорі є досить вільною від будь-яких інструкцій. Тим не менш, загальна картина цієї практики також змінюється. Але це стосується так званих фотографів старої школи, тоді як сучасні фотомитці експериментують з новими способами вираження в рамках цифрової фотографії, і, зокрема, мобільної фотографії, знаходячи нові стилі, підходи та техніки, які б стали оригінальними чи неординарними, оскільки стає все важче виділитися з натовпу.

Від появи смартфонів і соціальних медіа до появи бездзеркальних камер і штучного інтелекту інструменти та платформи, доступні вуличним фотографам сьогодні, значно відрізняються від тих, що були на початку 2000-х рр. Інноваційні технології змінюють мистецтво та практику вуличної фотографії, змушуючи фотографів адаптуватися до нового ландшафту, що швидко розвивається. Проте, за своєю суттю, вулична фотографія завжди буде про мистецтво спостереження, силу оповідання та здатність зафіксувати красу, складність і людяність.

В основі вуличної фотографії лежить людський елемент. Будь то швидкоплинний погляд, спонтанний жест чи спільна мить між незнайомими людьми, людські взаємодії складають основу жанру. Сучасні вуличні фотографи – уважні спостерігачі за людською поведінкою, які фіксують вираження справжніх емоцій. Вони документують

універсальний досвід радості, горя, любові та стійкості, які об'єднують сучасне суспільство. Останнім часом у фотоспільноті все більше уваги приділяється різноманітності та інклюзивності. Сучасні вуличні фотографи своєю роботою кидають виклик стереотипам і підсилюють маргіналізовані голоси. Вони відображають красу розмаїття в усіх його формах, прославляючи різні культури, ідентичності та погляди.

Підсумовуючи, вулична фотографія в цифрову добу – це яскравий і динамічний вид мистецтва, який відображає пульс суспільства, використовує нові технології, залишаючись вірним своїм корінням, передаючи суть життя в динаміці розвитку соціокультурного простору.

Висновки. Основними характеристиками цифрової фотографії є пластичність (здатність інтегруватися в інші медіа, тісні зв'язки та взаємодія між фотокамерою, мобільними телефонами та соціальними мережами в контексті процесу обміну фотографіями) та повсюдність мобільних пристроїв (можливість легко зробити фото за допомогою мобільної камери), що зумовлюють специфіку творчого мислення сучасної людини та впливає на трансформацію жанру вуличної фотографії. Дослідження виявило, що основними чинниками впливу на розвиток вуличної фотографії в цифрову добу є: поява смартфонів, соціальні медіа та онлайн-обмін, бездзеркальні камери та додаткові функції, штучний інтелект і обчислювальна фотографія. Повсюдність цифрових пристроїв та їх взаємозв'язок з різноманітними медіа суттєво трансформують жанр, який протягом історії розвитку вирізнявся значною реакцією на внутрішні (документальний стиль, сюрреалізм, гуманізм та ін.) і зовнішні втручання (наприклад, культура споживання, популяризація інших жанрів фотографії, відсутність контролю). На сучасному етапі розвитку жанру вуличної фотографії основним фактором впливу є повсюдність цифрового фото - доступ до камери та урбаністичного простору створюють передумови для творчості в жанрі вуличної фотографії поступово призводить до нівелювання кордонів між професійною та аматорською фотографією. Тяжіння жанру вуличної фотографії до документалістики або художності зумовлено авторським підходом конкретного фотографа, стилем, який він наслідує, специфікою середовища та технічних засобів. Завдяки величезній кількості фотообладнання, цифрова доба змінює вуличну фотографію, створюючи

нові тенденції та впливаючи на органічний розвиток традиційних рис жанру, а його адаптивна природа дозволяє говорити про подальші трансформаційні процеси, відповідно до розвитку соціокультурного простору.

Література

1. Дятлов Ю. В., Пустовий О. М. Про підходи до вивчення цифрової фотографії і відеозйомки для потреб різних систем освіти. Наукові записки. Серія: Педагогічні науки. 2021. № 198. С. 100-104.
2. Канарик Ю. С., Панькова Я. В. Цивільно-правова охорона фотографічних творів як об'єктів авторського права. Юридичний науковий електронний журнал. 2021. № 10. С. 116-118.
3. Кириченко М. С. Пост-фотографія як пост-філософія: «photographic evangels». Вісник НАУ. Серія: Філософія. Культурологія. 2019. № 2. С. 133-137.
4. Кожевніков О. А. Дослідження цифрових фотозображень з метою виявлення ознак монтажу. «Актуальні питання досудового розслідування та тенденції розвитку криміналістичної методики» : тези доповідей всеукраїнської науково-практичної конференції. Харків, 21 листопада 2018. С. 91-93.
5. Повторева С., Чурсінова О. Феномен фотографії в контексті методології постструктуралізму. Гуманітарні візії. 2016. Вип. 2. № 2. С. 111-116.
6. Bair N. The Decisive Network: Magnum Photos and the Postwar Image Market. Oakland: University of California Press, 2020. 336 p.
7. Bate D. Photography : The Key Concepts . Oxford, Berg, 2016. 224 p.
8. Beaumont-Maillet L. Cette Photographie Qu'on Appelle Humaniste. In La Photographie Humaniste, 1945-1968: Autour D'Izid, Brassai, Doisneau, Ronis. Paris: Bibliothèque Nationale de France, 2006. pp. 11-25.
9. Belov-Belikov A. Contemporary street photography. Its place between art and documentary in the era of digital ubiquity. Master's Thesis. Irdand Norway University of Applied Sciences, 2017. 85 p. URL : <https://core.ac.uk/download/pdf/225917248.pdf> (дата звернення : 17.08.2024).
10. Blumenkrantz D. The surreal theatrical: street photography on broadway, los angeles. URL : <http://david-blumenkrantz.squarespace.com/mfa-thesis-street-photography/> (дата звернення : 11.08.2024).
11. Franklin S. The Documentary Impulse. Phaidon press limited, 2016. 216 p.
12. Hadley J. Street Photography Ethics. Ethical Theory and Moral Practice. 2022. Issue 25. pp. 1-12.
13. Hirsch R. Seizing the Light: A History of Photography . Toronto: McGrawHill, 2000. 528 p.
14. Howarth S., McLaren S. Street photography. Thames & Hudson, 2012. 240 p.
15. Marien M. W. 100 Ideas that Changed Photography. Laurence King., London, 2012. 216 p.

16. Sontag S. On Photography. New York: Doubleday, 1973. 174 p.

References

1. Diatlov, Yu. V., & Pustovyi, O. M. (2021). On Approaches to the Study of Digital Photography and Videography for the Needs of Different Educational Systems. *Proceedings. Pedagogical sciences*, 198, 100–104 [in Ukrainian].
2. Kanaryk, Yu. S., & Pankova, Ya. V. (2021). Civil Law Protection of Photographic Works as Objects of Copyright. *Legal Scientific Electronic Journal*, 10, 116–118 [in Ukrainian].
3. Kyrychenko, M. S. (2019). Post-Photography as Post-Philosophy: "Photographic Evangels". *Bulletin of NAU. Philosophy. Culturology*, 2, 133–137 [in Ukrainian].
4. Kozhevnikov, O. A. (2018). Study of Digital Photo Images for the Purpose of Identifying Signs of Montage. Topical Issues of Pre-trial Investigation and Trends in the Development of Criminalistics Methodology: abstracts of the All-Ukrainian Scientific and Practical Conference. Kharkiv, 21 November 2018, 91–93 [in Ukrainian].
5. Povtareva, S., & Chursinova, O. (2016). The Phenomenon of Photography in the Context of the Methodology of Poststructuralism. *Humanitarian Visions*, 2 (2), 111–116 [in Ukrainian].
6. Bair, N. (2020). The Decisive Network: Magnum Photos and the Postwar Image Market. Oakland [in English].
7. Bate, D. (2016). *Photography: The Key Concepts*. Oxford, Berg [in English].
8. Beaumont-Maillet, L. (2006). Cette Photographie Qu'on Appelle Humaniste. In *La Photographie Humaniste, 1945–1968: Autour D'Izis*, Brassai, Doisneau, Ronis. Paris, 11–25 [in French].
9. Belov-Belikov, A. (2017). Contemporary Street Photography. Its Plave between Art and Documentary in the Era of Digital Ubiquity. *Master's Thesis*. Irdand URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/225917248.pdf> [in English].
10. Blumenkrantz, D. (2024). The Surreal Theatrical: Street Photography on Broadway, Los Angeles. URL: <http://david-blumenkrantz.squarespace.com/mfa-thesis-street-photography/> [in English].
11. Franklin, S. (2016). *The Documentary Impulse*. Phaidon Press Limited [in English].
12. Hadley, J. (2022). Street Photography Ethics. *Ethical Theory and Moral Practice*, 25, 1–12 [in English].
13. Hirsch, R. (2000). *Seizing the Light: A History of Photography*. Toronto [in English].
14. Howarth, S., & McLaren, S. (2012). *Street Photography*. Thames & Hudson [in English].
15. Marien, M. W. (2012). *100 Ideas that Changed Photography*. London [in English].
16. Sontag, S. (1973). *On Photography*. New York [in English].

*Стаття надійшла до редакції 12.07.2024
Отримано після доопрацювання 14.08.2024
Прийнято до друку 21.08.2024*